

KERN, Johan Hendrik Caspar, oriëntalist, hoogleraar in het Sanskriet (Poerwoedjo [Indonesië] 6 april 1833 - Utrecht 4 juli 1917).

In 1851 ging Kern te Leiden klassieke talen en Sanskriet studeren. Na zijn promotie in 1855 was hij enige tijd als leraar werkzaam. In 1862 bood het Queen's College te Benaresj hem het hooglerarschap in het Sanskriet aan. Hij bleef daar tot in 1865 Leiden hem dezelfde functie aanbood. Daar ontwikkelde hij zich tot een van Nederlands grootste taalgeleerden.

Taal, aard en beschaving van een volk waren voor hem levende begrippen. Via de taal voelde hij zich met Vlaanderen en Zuid-Afrika verbonden. Zo nam hij in 1897 mede het initiatief tot de oprichting van het Algemeen Nederlands Verbond. Op de Nederlandse congressen was hij regelmatig aanwezig. Na 1896 behoorde hij, zij het met enig voorbehoud, tot de voorstanders van de vernederlandsing van de Gentse hogeschool. Fel keerde hij zich tegen hen die het Nederlands als taal voor wetenschappelijk verkeer ongeschikt achtten.

LITERATUUR: Cath. C. ter Haar, *Nederland en Vlaanderen* (1933); - W. Caland, *Levensbericht van J.H.C. Kern*, in *Handelingen en Mededelingen van de Nederlandsche Maatschappij voor Letterkunde te Leiden* (1917-'18, p. 1 e.v.).

PIETER VAN HEES